

De vrijwilliger

Vergeef me voor de verkeerde vragen,
Vergeef me de ongemakkelijke stiltes,
omdat ik niet weet hoe het voor je moet zijn geweest.
Ik heb alle begrip meegenomen,
geef me een klein beetje van je begrip terug

Vergeef me de stuntelige lachjes,
en 'begrijpende' knikjes,
ik weet niet wat ik doe
Misschien ben ik nog nooit iemand tegen gekomen zoals jij

En toch wel!
Want jij bent net als ik.
Mens, botten, bloed, een kloppend hart verlangend naar genegenheid en aandacht.
We willen even graag behandeld worden als gelijken,
wat misschien niet altijd gebeurt

Jij en ik zijn niet zo verschillend,
jij en ik staan op gelijke grond.
We mogen leven van dezelfde genade.
Dus ik vraag van je,
laat me mij zijn.
Ik kan niet alles horen, ik kan niet alles aan.
Dan laat ik jou jij zijn.
Ook jij kan niet alles horen, je kan niet alles aan.
Al kan het soms wel lijken,
na wat de wereld met je heeft gedaan.
Misschien heb je verkeerde keuze gemaakt.
En telkens weer opnieuw,
stond je er alleen voor

Ik kan misschien die keuzes niet goedpraten,
en vergeving vragen, daar kan ik je slechts bij helpen.
Maar ik hoop dat je door mij mag zien dat je een geliefd mens bent,
en dat je ondanks alles,
toch niet helemaal alleen bent.

Want je wil het misschien niet geloven,
maar je hebt God....
en mij.